

արբայսմաշլիս մուսահիպին թագաւորին Պարսից, համզուպաննը, համփիալյարն, մեծի Շահապագին և խորհրդակից յամենայն իրագործութիւնս, խոճա Սաֆարն ասմեն և խոճա Նազարն բազմարախտք, ընդսովին և որդիք Խոճայ Սաֆարին՝ անազիլ Մէլիք ազայն, աղօթասէր պարն ֆանգիփիւն, պարոն Առվիթառուն, պարոն Զալյան, և աստուածատունկ հարազատածին որդիքն Խոճա Նազարին, խոճմամիտն և բազմահանճարն, լայնասիրտն և արդարակշիռն, ծառն հաստարմատ և գերամբարձ, զարդարեալ աստուածայնով և մարդկայնով առաջինութեամբ, որոյ ընդհոգանեալ երկնարերձ բարձրութեան նորարանակատեղեալ մակաղէին բազմութիւնը գազանամտաց և ջուլիր իւաշանց և կրամք թունոց յոստս աստուածպաշտութեան մեծահաւատն Խոճայից Խոճա Սաֆրազին՝ որ ամբութեամբ վարուց և արդարութեամբ հոգուց կենցաղավարեալ զառօրեայս, և ի ծայրս ծերութեան ժամանեալ՝ փոխեցեալ եղեւ ի գունդս սրբոց ընտրելոց և իշխանացն բարեպաշտից, որոյ յիշասուկն օրհնութեամբ եղիցի Նաեւ պարոն Էլիազն և պարոն Հայկազն:

Այլ և ի տիս տղայութեան և մանկութեան մնեալ և վարժեալ եղէ ի ծոց և ի գոյ սոցունց ազնուատում իշխանազուն իշխանացս, իրբեւ զմի յորդոց իւրեանց. և սիրեցեալ յաչ սոցունց իրբեւ զհամակամ և համամիտ որդի, ոչ ըստ մարմոյ այլ ըստ հոգուոյ, զի զառաւելութիւն և զյանախութիւն երախտեաց սոցա՝ որ առ փանացի հէզս, ո՞ իսկ կարէ ճառել կամ զրել. միայն երախտահատոյցն ամենայն ըրբատոնէց, օծեալն Աստուած Յիսուս Քրիստո հանգից ի հոգիս սոցա և զարմից և զաւակաց սոցա, և վարձս բազումս բիւրապատիկ և բիւրիցս բիւր հազարպատիկ ըստ իւրոյ աստուածութեան անշափութեան տացէ սոցունց. կենդանեացն՝ կեանց երկարակեցութեամբ և խաղաղութեամբ, և ննջեցելոցն անպատում ուրախութիւն և անզրաւ ցնութիւն. Նաեւ որդուոց սոցունց արեւատութիւն զի կայցեն:

և մասցեն ընդ արեւու յառաջ քան զլուսին ազգէ յազգ մինչեւ ցյահիտեան:

Այլ արդ հարազատատունկ որդի Խոճայ Սաֆրազին, գեղեցկապարմար շառաւիզն, աստուածատուն բողոքչն ստուարթափթիթ և ուղէն կանանչագեղ և անթափատերեւ, ոստն շբեզարերծ և ծաղկատեսակ, պտուզն ցալցրահամ և անծորելի, մեծատանց մեծատուն և որդի մեծատան ցրիտուսավառ ճրագն տանն Արամեան, պարոն Խոճայ Վաթանն ըստ զգուանաց, ցանկացող եղեալ այսմ աստուածակերտ բուրաստանիս, մեծաւ սիրով և անթրիփ հաւատով ես զրել և յաւարսն հասուցանել զանազան երանցոց և երփն գունաւորութեամբ ոսկենկար վայելչութեամբ ըստ խորանին վկայութեան առ ի յախտենական յիշատակութիւն յազազ նախնեացն և հարցն իւրոց ընտրելոց և ծնողաց իւրոց գովելեաց, պարոն Խոճայ Սաֆրազին և մօրն իւրոյ համեստամեծար և պարկելուազարդ պատկառապանց և ամենազաստ աստուածասէր թուլփատային, հանգուցելոց ի Քրիստոս Թիսում՝ յոյսն ամենայն երախտաւորաց » :

Հ. Ն. Անդրեաս

Հարայարելի

Յ Ա Ց Ս Ա Լ

— —

Սըրի մէջ ալ յոյսիր չեն բժնակիր,
Անոնք Բողած էն մսիեր, —

Ինչպէս թոփին գըրայ վարդի կոկոններ,

Կորկուտահար

Ընկան գար:

Նորաւողորդ յոյս, մարդկութեան հաշտ ընկիր,

Ո՞ւ Ապրիլի երազներ,

Առանց ձեզ ո՞վ կըրնայ կոչուի երջանիկ, —

Գարոն մը է

Զորք ծաղկէ:

Ա՞հ, թէ զըթու էք, կոկոնին մի դաշիք,

Ո՞մի նա մէջը ծաղկէ.

Ա՞հ, թէ ոսիք սիրա, յայս մի մեղցնէք.

Առանց յոյսէ՝

Կը մեռնի.

Գուցէ զառաւան իրագործումն է, — թողէր:

Թողմ. Հ. Ղ. Բժինեան